

Motion till riksdagen 2013/14:K388

av **Lars-Axel Nordell (KD)**

Tystnadsplikt för tolkar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda behovet av en samlad lagstiftning i syfte att tydliggöra och förstärka tystnadsplikten för tolkar.

Motivering

Uppgiften för en tolk är att göra det möjligt för personer som inte förstår varandras språk att kunna kommunicera. Beroende på sammanhang krävs speciell kompetens på t ex det rättspolitiska området eller inom hälso- och sjukvården för att en information eller dialog ska kunna ske på ett säkert och begripligt sätt.

EU använder sig av ett stort antal tolkar för att göra det möjligt för delegater från de olika medlemsländerna att kunna kommunicera. På nationell nivå gör såväl språktolkar som teckenspråkstolkar viktiga insatser för att göra en kommunikation möjlig. Det gäller allt från myndighetsutövning till affärsuppgörelser, där det är viktigt att tolkningen sker på ett professionellt sätt.

När det gäller tystnadsplikt för tolkar återfinns bestämmelser i lagen (1975:689) om tystnadsplikt för vissa tolkar och översättare samt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Lagen om tystnadsplikt för vissa tolkar och översättare gäller endast för auktoriserade tolkar. Offentlighets- och sekretesslagen gäller för alla tolkar när de anlitas av en myndighet, oavsett om de är auktoriserade eller inte. I praktiken innebär detta att de sekretessregler som en tolk kan få tillämpa skiftar med uppdragets karaktär.

I den utsträckning en tolk eller en översättare anlitas av en myndighet får han eller hon anses ha en sådan anknytning till myndigheten att denne kan sägas delta i myndighetens verksamhet. Vilka sekretessregler som en tolk ska tillämpa varierar därmed. Har tolken ett uppdrag inom sjukvården blir det

Fel! Okänt namn på

hälso- och sjukvårdens sekretess, är uppdraget inom socialtjänsten blir det socialtjänstsekretess osv.

I de fall en tolk anlitas av andra än myndigheter kan detta skötas via avtal antingen mellan tolken och arbetsgivaren eller mellan tolken och uppdragstägaren eller både och. En sådan situation kan t ex uppstå inom forskningen, i näringslivet eller i själavårdssamtal.

Prästen och pastorn har i sin profession en mycket hög sekretess med både tystnadsplikt och tystnadsrätt, vilket innebär att denne inte kan avkrävas att vittna inför domstol om uppgifter som framkommit under ett själavårdssamtal.

Men vad gäller om en tolk måste anlitas för ett sådant samtal? Skall tolken också anses ha motsvarande sekretess som prästen och därmed inte kunna avkrävas att vittna i domstol om vad som framkommit?

Det torde finnas behov av att utreda en samlad lagstiftning som reglerar tolkars och översättares rättsliga grund ur sekretessynpunkt oavsett uppdragsgivare eller arbetsgivare.

Stockholm den 4 oktober 2013

Lars-Axel Nordell (KD)